בס"ד

Tzemach Tzedek

Ohr HaTorah

Parshas Va'eschanan

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל כו׳

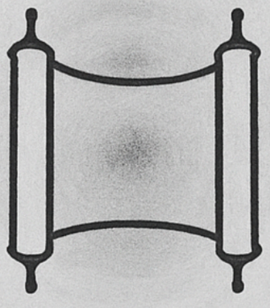

לע״נ

אלטר חיים בער בן זיסקינד אלכסנדר

Dedicated By:

ר׳ נחום אהרון & חיה

ליטשקאווסקי

To find more Maamarim and to dedicate one visit:

ChassidusNow.com

Tzemach Tzedek

Ohr HaTorah

Parshas Devarim

Chelek Vov - שְׁמַע יִשְׂרָאֵל כו׳

Introduction

This discourse, delivered by the **Tzemach Tzedek**—Rabbi Menachem Mendel Schneersohn of Lubavitch (1789–1866), third Rebbe of Chabad—was said on the evening of the fast of Tisha B'Av, **9 Av**, in **Vitebsk**. The Tzemach Tzedek was the grandson of the Alter Rebbe and the son-in-law of the Mitteler Rebbe. He was known for his extraordinary depth and clarity in both Nigleh (revealed Torah law) and Chassidus, and his discourses often bridged Kabbalistic ideas with practical inner work. This maamar explores the meaning of *Shema Yisrael* through the lens of the soul's divine origin, the purpose of mitzvos and Torah, the nature of sin, and the transformative power of teshuvah and suffering. Each concept is examined not only in theory but in its application to our inner service of Hashem.

Hear O Israel etc. — we need to understand: to whom are we saying Shema Yisrael?	**שְׁמַע יִשְׂרָאֵל כו׳ — בַּאַדַארְף מֶען פַּאַרְשְׁטֵיין צוּ וֶועמֶען זָאָגְן מִיר שְׁמַע יִשְׂרָאֵל.**
It makes sense that Moshe Rabbeinu said it to the Jews so that they should hear that "Hashem is our G-d, Hashem is One."	בִּשְׁלָמָא מֹשֶׁה רַבֵּינוּ הָאט דָאס גֶעזָאָגְט צוּ דִי יִידְן אַז זֵיי זָאלְן הֶערְן אַז ה׳ אֱלֹקֵינוּ ה׳ אֶחָד.
But we—who are we saying it to?	אָבֶּער מִיר צוּ וֶועמֶען זָאָגְן מִיר שְׁמַע יִשְׂרָאֵל.
First, we must understand: what is a Jew? What is the idea of Torah study, and of mitzvos, and what is a sin, and what is the idea of teshuvah?	בַּאַדַארְף מֶען פְּרִיעֶער פַּארְשְׁטֵיין מָהוּ — וָאָס אִיז אֵין יְהוּדִי, אוּן וָאָס אִיז דֶער עִנְיָן פוּן תַּלְמוּד תּוֹרָה אוּן פוּן מִצְוֹות, אוּן וָאָס אִיז עֲבֵירוֹת, אוּן וָאָס אִיז דֶער עִנְיָן פוּן תְּשׁוּבָה.
What is the nature of a Jew? He possesses within himself a soul, which Hashem has blown into him, just as we say: "And You breathed it into me" — meaning, You, Hashem, breathed the soul into me.	וָאָס אִיז דִי זַאךְ פוּן אַ יְהוּדִי — עֶער הָאט אִין זִיךְ אַ נְשָׁמָה, וָאָס הַקָּבָּ"ה הָאט אִין אִים אַרַיינְגֶעבְּלוֹאַזְן, אַזוֹי וִוי מִיר זָאָגְן: וְאַתָּה נְפַחְתָּ בִּי — דָאס מֵיינְט: מֶען דוּ, הַקָּבָּ"ה, הָאסְט אַרַיינְגֶעבְּלוֹאַזְן דִי נְשָׁמָה אִין מִיר.
For example — like when a person blows...	לְמָשָׁל: אַזוֹי וִוי בַּיי אֵיין מֶענְשְׁן, וָאָס בְּלוֹאַזְט...
How is it before he blows? The breath is completely one with himself.	וִוי אִיז פְּרִיעֶער, אֵידֶער עֶער בְּלוֹאַזְט — אִיז דָאךְ דֶער רוּחַ גָּאָר אֵיינְס מִיט אִים אַלֵיין גֶעוֶוען, אִיז דָאךְ נִישְׁט נִיכֶּר קֵיין אוֹפְטֵייל דֶער רוּחַ פוּן מֶענְשְׁן.
So too, so to speak, in spiritual terms: before Hashem blew the soul into a person, the soul was truly one and united with Hashem, and it thought what Hashem thought.	אַזוֹי כִּבְיָכוֹל אִין רוּחָנִיוּת: אִיז אֵידֶער הַקָּבָּ"ה הָאט אַרַיינְגֶעבְּלוֹאַזְן דִי נְשָׁמָה — אִיז דָאךְ דִי נְשָׁמָה גֶעוֶוען אֵיינְס אֵיינִיג מִיט הַקָּבָּ"ה, אוּן זִי הָאט גֶעטְרָאכְט וָאָס הַקָּבָּ"ה טְרָאכְט.

Tzemach Tzedek
Ohr HaTorah
Parshas Devarim
Chelek Vov - שְׁמַע יִשְׂרָאֵל כו

And what is Hashem's thought and speech? It is Torah.	און וָאס אִיז דִי מַחֲשָׁבָה און דִיבּוּר פוּן הַקָבָּ"ה — אִיז תּוֹרָה.
As it says: "And Hashem spoke" or "And Hashem said," or like the Tannaim who discuss one halachah—one says this way, and another says that way—and both are truly expressions of G-d's word.	אַזוֹי וִוי עֶס שְׁטֵייט: וַיְדַבֵּר ה׳ אוֹדֶער וַיֹּאמֶר ה׳, אוֹדֶער וִוי דִי תַּנָּאִים, וָאס לֶערְנֶען אֵיין דִין — דֶער זָאגְט אַזוֹי און דֶער זָאגְט אַזוֹי, און דֶער אֱמֶת זַיְינֶען דָאךְ בֵּייְדֶע עֶרְלַיי רֵייד: אַלֶץ גוֹט'ס וֶוערְטֶער.
And this is the mitzvah of Torah study.	און דָאס אִיז דִי מִצְוָה פוּן תַּלְמוּד תּוֹרָה.
A person who learns, davens, and thinks about what he says—he connects his thoughts with the thoughts of Hashem.	אִיז אֵין מֶענְש — אַז עֶער לֶערְנְט און דָאוֶונט און טְרַאכְט וָאס עֶער רֵעדְט — פַּארְבִּינְדְט עֶער זַיְין מַחֲשָׁבָה מִיט דֶער מַחֲשָׁבָה שֶׁל הַקָבָּ"ה.
And this is the concept of the unification of the Holy One, blessed be He, and His Shechinah.	און דָאס אִיז דֶער עִנְיָן פוּן יִחוּד קֻבּ"ה וּשְׁכִינְתֵּיהּ.
The meaning is like this: the *Shechinah* means the soul.	דֶער פִּירוּשׁ דֶערְפוּן אִיז אַזוֹי: דִי שְׁכִינָה — מֵיְינְט מֶען דִי נְשָׁמָה.
As it says, "And I will dwell among them"—meaning, I will rest within them.	אַזוֹי וִוי עֶס שְׁטֵייט: וְשָׁכַנְתִּי בְּתוֹכָם — אִיז דֶער פִּירוּשׁ: אִיךְ וֶועל רוּעֶן אִין זֵיי.
Or as it says, "He who dwells with them"—meaning He rests within them.	אוֹדֶער וִוי עֶס שְׁטֵייט: הַשּׁוֹכֵן אִתָּם — אִיז אוֹיךְ אַזוֹי דֶער טַיְיטְשׁ: וָאס רוּעֶט אִין זֵיי.
That is the meaning of Shechinah—the soul that dwells in them becomes one with Hashem, through the fact that he thinks and speaks Torah, which is Hashem's thoughts and words.	דָאס אִיז דֶער טַיְיטְשׁ פוּן שְׁכִינָה: דִי נְשָׁמָה וָאס רוּעֶט אִין זֵיי — וֶוערְט זִי פַּאר אֵיְינְס מִיט הַקָבָּ"ה, מִיט דֶעם וָאס עֶער טְרַאכְט און רֵעדְט אִין דֶער תּוֹרָה, וָאס דָאס אִיז דִי מַחֲשָׁבָה און דִיבּוּרִים שֶׁל הַקָבָּ"ה.
And this is the idea of mitzvos.	און דָאס אִיז דֶער עִנְיָן פוּן מִצְווֹת.
Because the word *mitzvah* comes from the word *tzavsa* (connection).	כִּי וָוארוּם מִצְוָה אִיז דֶער לָשׁוֹן צַוְותָא.
It means an attachment.	דֶער פִּירוּשׁ אִיז אֵיְין בִּיהַעְפְּטוּנְג.
Because when a person performs a mitzvah, he connects the spark of life in that limb with the source of the mitzvah above.	וָוארוּם אַז אֵיְין מֶענְש — אַז עֶער טוּט אֵיְין מִצְוָה — פַּארְבִּינְדְט עֶער דֶעם פוּנְק לֶעְבֶּן וָאס אִין דֶעם אֵיבֶר וָאס עֶער טוּט מִיט אִים דִי מִצְוָה, און דֶעם שׁוֹרֶשׁ פוּן דֶער מִצְוָה וִוי זִי אִיז עוֹבֶן.
This is spoken of in detail for each mitzvah individually and in general.	דָאס אִיז גֶערֶעט גֶעוָוארְן בְּדֶרֶךְ פְּרָט אוֹיף אִיטְלִיכֶער מִצְוָה בְּאַזוּנְדֶער און אִין כְּלָל.
The mitzvah of *tzedakah* for example:	אִיז דִי מִצְוָה פוּן צְדָקָה, לְמָשָׁל:

Tzemach Tzedek

Ohr HaTorah

Parshas Devarim

Chelek Vov - שְׁמַע יִשְׂרָאֵל כו

When a person earns money, he is using all of his 248 limbs.	וָוארוּם אַ מֶענְש — אַז עֶר פַּארְדִינְט גֶעלְד, אִיז עֶר דָאךְ עוֹסֵק מִיט זַיְינֶע אַלֶע מָאתַיִם אוּנְד אַכְט אוּנְד פֶערְצִיק אֵיבָרִים.
Then he takes the money and with it gives life to a brokenhearted poor person.	נָאכְדֶעם נֶעמְט עֶר דִי גֶעלְד אוּן אִיז דֶערְמִיט מְחַיֶּה דָאךְ דִי צוּבְּרָאכֶענֶע גֶמִיט אָרִימֶע לַיְיט.
He thereby connects his soul—through all of his 248 limbs—with their source Above.	פַּארְבִּינְדְט עֶר דִי נְשָׁמָה זַיְינֶע פוּן אַלֶע רַמַ"ח אֵיבָרִים — אִין זַיְיעֶר שׁוֹרֶשׁ עוֹבֶן.
And this is the explanation of sins.	אוּן דָאס אִיז דֶער פִּירוּשׁ פוּן עֲבֵירוֹת.
There are certain sins for which the punishment is *kareis* (spiritual excision).	עֶס אִיז פְרַאנֶען אַזֶעלְכֶע עֲבֵירוֹת וָואס עֶס קוּמְט אוֹיף זֵיי כָּרֵת.
And what is *kareis*? The soul is cut off from him, and he remains like an animal—	אוּן וָואס אִיז כָּרֵת? עֶס וֶוערְט אוֹפְּגֶעשְׁנִיטְן דִי נְשָׁמָה פוּן אִים, אוּן עֶר בְּלַיְיבְּט נָאר אַזוֹי וִוי אֵיְן בְּהֵמָה.
he has only an animalistic spirit from the *kelipos* (husks/impure forces).	עֶר הָאט נָאר אֵיְן רוּחַ הַבְּהֵמִיּוּת פוּן קְלִיפּוֹת.
And there are smaller sins that do not incur *kareis*—	אוּן עֶס אִיז פְרַאנֶען קְלֶענֶערֶע עֲבֵירוֹת וָואס עֶס קוּמְט אוֹיף זֵיי קֵיין כָּרֵת נִיט.
for example, anger, or mockery, or another similar thing—may Hashem protect us, Heaven forbid.	דְהַיְינוּ: כַּעַס אוֹדֶער לֵיצָנוּת אוֹדֶער נָאךְ אַזוֹי אֵיְן גְלַייְכְנְס — הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ זוֹל הִיטְן רַחֲמָנָא לִיצְלַן.
And they are even harsher than the sins for which one is liable for *kareis*,	אוּן זֵיי זַיְינֶען נָאךְ הַארְבֶער פַּאר עֲבֵירוֹת וָואס עֶס קוּמְט אוֹיף זֵיי כָּרֵת.
because if he does them many times, they cause more blockage in the soul.	אַז עֶר טוּט זֵיי אַ סַךְ מָאל, וָוארוּם זֵיי מַאֲכֶען מֶער פַּארְשְׁטוֹפּוּנְג אִין דֶער נְשָׁמָה.
And this is the explanation of *teshuvah*.	אוּן דָאס אִיז דֶער פִּירוּשׁ פוּן תְּשׁוּבָה.
Teshuvah is “Tashuv–Hei”: to return the letter Hei.	תְּשׁוּבָה אִיז "תָּשׁוּב־ה" — זָאלְסְט אוּמקֵערְן דֶעם הֵ"י.
That means: the *Hei* is the Shechinah.	דָאס אִיז דִי שְׁכִינָה.
It is a portion of Hashem’s name, and as explained above, it refers to the soul.	זִי אִיז אַ חֵלֶק פוּן הַוי', אוּן דָאס אִיז דָאךְ עוֹבֶן גֶעשְׁטָאנֶען אַז דָאס אִיז דִי נְשָׁמָה.
You should return it to the thought of Hashem.	זָאלְסְט זִי אוּמקֵערְן צוּ דֶער מַחֲשָׁבָה פוּן הַשֵּׁי"ת.
Because regret alone is not enough—	וָוארוּם חֲרָטָה אַלַיְין...
all wicked people are full of regrets.	זַיְינֶען אַלֶע רְשָׁעִים פִּיל מִיט חֲרָטוֹת.
Only *higher teshuvah*—this is true *teshuvah*:	נָאר תְּשׁוּבָה עִילָּאָה — דָאס מֵיְינְט מֶען: אֵיְן רֶעבְטֶע תְּשׁוּבָה.

Powered By: ChassidusNow.com

Tzemach Tzedek
Ohr HaTorah
Parshas Devarim
Chelek Vov - שְׁמַע יִשְׂרָאֵל כו

a person should return to Hashem, to be close to the Creator—	מִי זָאל זִיךְ אוּמקֶערְן צוּ גוֹט בָּרוּךְ הוּא, צוּ זַיְין נָאֶענְט צוּ דֶעם אֵיבֶערשְׁטֶן
through reciting *Shema*, prayer, Torah, and mitzvos.	עַל־יְדֵי קְרִיאַת שְׁמַע, תְּפִלָּה, תּוֹרָה, אוּן מִצְוֹת.
That means: the *Shechinah*, the soul, should be reattached to Hashem and to Torah.	דָאס מֵיְינְט מֶען: דִי שְׁכִינָה, דִי נְשָׁמָה — צוּ צוּבִּינְדְן זִי צוּ הַקָּבָּ"ה אוּן צוּ דֶער תּוֹרָה.
(ב)	
Today we will understand the meaning of *Shema Yisrael*:	הַיְינְט וֶועלְן מִיר פַאַרְשְׁטֵיין דֶעם פֵּירוּשׁ פוּן "שְׁמַע יִשְׂרָאֵל":
Shema means: you shall understand.	"שְׁמַע" אִיז דֶער פֵּירוּשׁ: זָאלְסְט פַאַרְשְׁטֵיין".
Yisrael refers to the soul.	"יִשְׂרָאֵל" וֶוערְט גֶערוּפְן דִי נְשָׁמָה".
One says: "You, my soul, shall understand — that Hashem Elokeinu, that G-d, blessed be He, is our G-d."	זָאגְט מֶען: דוּ זָאלְסְט פַאַרְשְׁטֵיין מַיְין נְשָׁמָה, אַז ה' אֱלֹקֵינוּ — אַז גוֹט בָּרוּךְ הוּא אִיז אוּנְזֶער גוֹט.
And how will you understand this?	מִיט וָואס וֶועסְטוּ דָאס פַאַרְשְׁטֵיין?
Through the very fact that He breathed the soul into us.	מִיט דֶעם גוּפָא אַז עֶער הָאט אִין אוּנְז דִי נְשָׁמָה אַרַיינְגֶעבְּלוֹאַזְן.
And He is *Echad* — He is only One, because everything is united with Him.	אוּן עֶער אִיז אֶחָד — עֶער אִיז נָאר אֵיְינְס, וָוארוּם אַלֶץ אִיז פַאראֵיְינִיגְט מִיט אִים.
Ve'ahavta — and you shall love.	"וְאָהַבְתָּ" — אוּן דוּ זָאלְסְט הָאלְט הָאבְּן".
How shall one love Him?	ווִי זָאל מֶען אִים הָאלְט הָאבְּן?
We must understand from a human example:	דָארְף מֶען פַאַרְשְׁטֵיין פוּן אֵיין מֶענְשְׁן.
When a person loves money or a certain food, he draws it close and pulls it toward himself.	אַז אֵיין מֶענְשׁ הָאט הָאלְט גֶעלְד אוֹדֶער עֶפֶּס אֵיין מִין מַאֲכָל — אִיז עֶער דָאךְ דִי זַאךְ מְקָרֵב אוּן גִינֶעֶנְט צוּ זִיךְ.
So too, one should love Hashem and pull Him close to himself.	אַזוֹי זָאל עֶער הָאלְט הָאבְּן דֶעם הַקָּבָּ"ה אוּן זָאל אִים מַאֲכְן גִינֶעֶנְט צוּ זִיךְ.
And how does one pull Hashem close to himself?	אוּן ווִי מַאֲכְט מֶען גִינֶעֶנְט הַשֵּׁי"ת צוּ זִיךְ?
This is explained later in the verse: "*Vedibarta bam*" — you shall speak of them — meaning, in Torah.	שְׁטֵייט שׁוֹין וַויְיטֶער אִין פָּסוּק: "וְדִבַּרְתָּ בָּם" — דוּ זָאלְסְט רֵיידְן אִין זֵיי — דָאס אִיז: אִין דֶער תּוֹרָה.
U'keshartam — this refers to the mitzvah of tefillin, and similarly all other mitzvos.	"וּקְשַׁרְתָּם" — מֵיְינְט מֶען מִצְוַת תְּפִלִּין, אוּן אַזוֹי" אַנְדֶערֶע מִצְוֹת.
Because all mitzvos are equivalent to tefillin.	וָוארוּם אַלֶע מִצְוֹת זַיְינֶען גִיגְלִיכְן גֶעוָוארְן צוּ תְּפִלִּין.

Tzemach Tzedek
Ohr HaTorah
Parshas Devarim
Chelek Vov - שְׁמַע יִשְׂרָאֵל כו

U'chesavtam al mezuzos beisecha... — Let us observe a person:	וּכְתַבְתָּם עַל מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ כו'" — לָאמִיר זֶעֶען אֵיְן" מֶענְש:
He hides something in his house and writes a mezuzah on the door.	וָאס עֶער הָאט בַּאהָאלְט אִין שְׁטוּב אוּן שְׁרַייבְּט אֵיְן מְזוּזָה אוֹיפְן טִיר.
What does the mezuzah say? "Hashem Echad" etc.	"וָואס שְׁטֵייט אִין דֶער מְזוּזָה? "ה' אֶחָד כו'.
He takes what he has and submits it to *Echad* — to the One G-d, blessed be He.	נֵעמְט עֶער דָאךְ וָאס עֶער הָאט אוּן עֶנְטְפֶערְט אִיבֶער צוּ אֶחָד — צוּ דֶעם אֵיְנִיגְן גוֹט בָּרוּךְ הוּא.
And this is *tzedakah*.	אוּן דָאס אִיז צְדָקָה.
And this is the meaning of "Yissurim memarkim" — afflictions purify.	אוּן דָאס אִיז דֶער פֵּירוּשׁ פוּן "יִסּוּרִין מְמָרְקִין" — יִסּוּרִין שְׁוֵויְנְקְן אוֹיִס.
The meaning is as it says in the verse: "He will purge and rinse with water."	אִיז דֶער פֵּירוּשׁ: אַזוֹי וִוי עֶס שְׁטֵייט אִין פָּסוּק: "וּמֹרַק וְשֻׁטַּף בַּמַּיִם"".
The meaning is: he is to be scrubbed and rinsed clean with water.	אִיז דֶער פֵּירוּשׁ: עֶער וֶוערְט אוֹיסְגֶשַׁיֶירְט אוּן אוֹיסְגֶשווַײנְקְט וֶוערְן אִין וָאסֶער.
Because for every sin, one needs many fasts,	וָוארוּם אוֹיף אִיטְלִיכֶער עֲבֵירָה דָארְף מֶען אַ סַךְ תַּעֲנִיּוֹת הָאבְן,
and our strength cannot endure such fasts.	אוּן אוּנְזֶער כּוֹחַ קֶען נִיט לַייְדְן דִי תַּעֲנִיּוֹת.
Therefore, Hashem sends us suffering to scrub away the sins.	לָכֵן שִׁיְכְט הַקָּבָּ"ה צוּ יִסּוּרִים אוֹיסְצוּשַׁיֶירְן דִי עֲבֵירוֹת.
Therefore, one should accept afflictions with true love,	דֶערִיבֶער גִיהֶערְט מֶען צוּצוּנֶעמֶן דִי יִסּוּרִים מִיט רֶעכְט לִיבְשָׁאפְּט,
because they come from a great goodness.	וָוארוּם עֶס אִיז דָאךְ פוּן אֵיְן טוֹבָה עֲגַן.
And that is sufficient to understand, and the wise will grasp.	וְדוּ"ל וְהַמַּשְׂכִּיל יָבִין.

[NOTE Summary

The discourse begins with a powerful and personal question: when we say *Shema Yisrael*, to whom are we speaking? Unlike Moshe Rabbeinu, who told the Jewish people to listen, we are speaking directly to our *own soul*. The word *Shema* means "understand," and *Yisrael* is the soul itself. We tell our soul: understand that Hashem is our G-d, and that He is *Echad*—one and all-encompassing. This understanding begins with realizing that our soul is divine, as Hashem Himself breathed it into us.

The soul, before being "blown" into the body, was one with Hashem—just as breath is one with the mouth before it is exhaled. Torah and mitzvos are extensions of Hashem's own thought and speech, and when we study Torah and perform mitzvos with awareness, we bind our own thoughts and limbs to His. This binding

creates a *yichud*—a unification—between Hashem and the Shechinah, which refers to the soul dwelling in the body.

Mitzvos are called *tzavsa*, a word that means "connection." When we do a mitzvah, we attach the life-force in our body to its root in the Divine. Tzedakah, for example, is not just generosity—it involves all 248 limbs (since one earns money with the whole body) and elevates the soul through the act of giving.

The discourse then addresses *aveiros* (sins), which cause separation. Some sins, like those punishable by *kareis*, sever the soul entirely from its divine root, leaving only an animalistic life-force. But even "minor" sins like anger or mockery can cause deeper spiritual blockages when repeated.

This brings us to *teshuvah*—return. True teshuvah means returning the letter *hei* of Hashem's name, meaning returning the *Shechinah*, the soul, to its original unity with G-d. This is not merely about regret, which even wicked people may have, but about deeply reconnecting with Hashem through Torah, prayer, and mitzvos.

Even *yissurim* (suffering) is reframed here. In place of fasts we can no longer endure, Hashem sends afflictions to purify and cleanse the soul—like laundering with water. Thus, one should accept suffering with love, recognizing it as a divine gift designed to elevate and restore us.

Practical Takeaway
When you say *Shema Yisrael*, say it to your *own soul*. Don't just declare Hashem's oneness—*experience* it by uniting your thoughts, speech, and actions with His through Torah and mitzvos. Every mitzvah you do is a connection. Even in pain or failure, recognize the opportunity to return, to purify, and to reattach your soul to its Source. This is the deepest teshuvah: not just remorse, but reconnection and oneness with the Infinite.

Chassidic Story
The Tzemach Tzedek once advised a simple Jew who came to him weeping, tormented by guilt over his sins. The man kept saying, "Rebbe, I am nothing. I'm cut off." The Tzemach Tzedek gently replied:
"If a man is truly cut off, how did you find your way to me? A branch blown from the tree does not crawl back to its root. But you came here. That means your soul is still alive, still yearning. That *is* your connection. Now turn that yearning into action."

He then taught him to begin with *Shema Yisrael* each day—with intention—and gave him a path of simple mitzvos and daily learning to reignite his bond with Hashem.

Source: *Sichos HaRav Tzemach Tzedek al Tishah B'Av*, manuscript cited in *Toras Chayim, Vayikra–Devarim*, and confirmed in oral traditions from Chassidim of Lubavitch.
END NOTE]